

"COUPE TEAM"

P R O C E S - V E R B A A L

Op dinsdag 14 maart 1989 hoorde ik, verbalisant
N.M.M.J. Meijer,
een man die mij opgaf te zijn :
Antonius Maria van der Ark,
geboren te Den Haag op 15 oktober 1934, wonende te Waddinx-
veen, Vijverlaan 7.

Terzake ingelicht en nadat ik hem de in het dossier H als
bijlage H-10 gevoegde lijst en de bij dit proces-verbaal
gevoegde lijst met stoffen/verbindingen had getoond, verklaar-
de hij:

"Sinds 1 oktober 1970 ben ik als apotheker-toxicoloog bij het
gerechtelijk laboratorium te Rijswijk werkzaam.
Tevens ben ik daar sinds 27 november 1970 vast gerechtelijk
deskundige.

Met betrekking tot de schadelijkheid voor de gezondheid voor
mens en/of dier van de stoffen/verbindingen welke op de door
u getoonde lijsten vermeld staan, kan ik u het volgende
verklaren.

Ofschoon elke willekeurige stof/verbinding in een bepaalde
concentratie of op een bepaalde wijze aangewend, schadelijk
kan zijn, kan men sommige stoffen/verbindingen als onbetwist
schadelijk beschouwen.

Onbetwist schadelijke stoffen/verbindingen zijn stoffen/ver-
bindingen die in lage dosis of concentratie en onder gewone
omstandigheden schadelijk zijn voor de gezondheid van mens
en/of dier.

De uitspraak dat een stof/verbinding schadelijk is, behoeft
niet voor elke stof/verbinding in dezelfde betekenis te worden
verstaan.

Ook als een stof/verbinding met reden schadelijk wordt
genoemd, kan die reden per stof/verbinding of groep van
stoffen/verbindingen verschillen.

De aard en ernst van de schadelijkheid van een stof/verbin-
ding, het risico van het omgaan met schadelijke stoffen/ver-
bindingen en het risico van de aanwezigheid van schadelijke
stoffen/verbindingen in het open veld worden mede bepaald door
een aantal factoren.

Deze zijn :

1. De dosis of concentratie van een stof/verbinding.
2. De frequentie waarmee een stof/verbinding wordt
toegediend, toegepast of ingeademd.
Een chronische intermitterende toediening of een continue
dosering op laag niveau kan een ander effect hebben dan

- eenmalige dosering van een hogere dosis.
3. De afbreekbaarheid in het milieu.
 4. De weg waarlangs de (onbetwist) schadelijke stof/verbinding attaqueert.
Door de mond en via de maag, ingeademd en via de longen ofwel via de huid, rechtstreeks of via de voedselketen.

De schadelijkheid voor de gezondheid van mens en/of dier bij en na het storten van chemisch afval kan worden onderscheiden naar de diverse manieren waarop stoffen/verbindingen schadelijk kunnen zijn voor mens en/of dier:

1. Onder de genoemde stoffen/verbindingen bevinden zich stoffen/verbindingen die vluchtig zijn en via de damp bij het transport en het storten schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van mens en/of dier.
Ik denk dan in het bijzonder aan de vervoerder van deze stoffen/verbindingen.
Bovendien kan bij het storten een stofwolk ontstaan die voor de vervoerder en voor anderen in de omgeving schadelijk kan zijn.
2. De schade die direct door het storten aan de flora en fauna ter plaatse wordt toegebracht.
Veel van de genoemde stoffen/verbindingen doden ogenblikkelijk alle leven ter plaatse.
3. De schade die aan planten en dieren in de omgeving wordt toegebracht doordat (onbetwist) schadelijke stoffen/verbindingen zich met het grondwater verspreiden.
Als (onbetwist) schadelijke stoffen/verbindingen in het drinkwater terecht komen, lopen mensen gevaar.
4. De schade die aan mensen en dieren wordt toegebracht wanneer (onbetwist) schadelijke stoffen/verbindingen in de voedselketen terecht komen.
5. De schade die aan mensen en dieren wordt toegebracht wanneer (onbetwist) schadelijke stoffen/verbindingen uit de grond verdampen.

Van de stoffen/verbindingen die als (onbetwist) schadelijk beschouwd moeten worden en die op de genoemde lijsten voorkomen zal ik de schadelijkheid voor de gezondheid voor mens en/of dier nader aangeven :

Onder de genoemde stoffen/verbindingen bevinden zich diverse vluchtige organische oplosmiddelen, namelijk BROMOFORM, TETRACHLOORKOOLOSTOF, TETRA-BROOMETHAAN, TRICHOORETHAAN, DICHOORBENZEEN, TOLUEEN, XYLEEN en METHYLACETAAT.

Deze stoffen kunnen worden ingeademd en lossen dan op in het vetweefsel van het centrale zenuwstelsel, waardoor zij bedwelmend werken.

Daarnaast hebben sommige van deze stoffen nog een eigen werking.

In het bijzonder tetrachloorkoolstof veroorzaakt vette degeneratie van de lever. Dat wil zeggen verlies van functie en vorm van de levercellen met ophoping van vette substantie.

PYRIDINE is een vluchtige, walgingwekkende stof, die bij chronische blootstelling leverbeschadiging kan veroorzaken. Reeds in kleine hoeveelheden is deze stof schadelijk voor de gezondheid van mens en/of dier.

Onder de genoemde stoffen/verbindingen bevinden zich zeer bijtende stoffen.

Met name ZOUTZUUR, FLUORWATERSTOF, PERCHLOORZUUR, ZWAVELZUUR, SALPETERZUUR en FOSFORPENTOOXYDE zijn stoffen/verbindingen die sterk zuur reageren.

Fluorwaterstof is een zeer agressieve stof die ernstige huidandoeningen veroorzaakt.

Perchloorzuur is een zeer reactieve stof.

Geconcentreerd zwavelzuur en zoutzuur is sterk wateronttrekend en reageert eveneens heftig.

Salpeterzuur is oxyderend en geeft bij reacties etsende dampen af.

Fosforpentoxyde is een zeer irriterende vaste stof.

TITANTETRACHLORIDE werkt etsend op de huid en de slijmvliezen en reageert heftig met water waarbij zoutzuur vrijkomt.

Metallisch KWIK is giftig als de damp wordt ingeademd.

Kwikafval is in het algemeen een mengsel waarin het kwik heel fijn verdeeld is en daarmee een vorm is die makkelijk reageert, waardoor kwikverbindingen kunnen ontstaan die in water onoplosbaar zijn.

Als voorbeeld kan dan KWIK(II)CHLORIDE genoemd worden.

Oplosbare kwikverbindingen zijn giftig.

Zij reageren met allerlei eiwitten.

Ook worden zij makkelijk door bacterien omgezet, waardoor zij vet-oplosbaar worden.

Oplosbare kwikverbindingen tasten het centrale zenuwstelsel aan, waardoor onder meer tremoren, dat wil zeggen voortdurende trillingen van de spieren, geestelijke achteruitgang en blindheid veroorzaakt kunnen worden.

Bekend geworden zijn massale kwikvergiftigingen in Japan (Minimata 1953-1960, Niigata) door plaatselijke kwiklozingen door een fabriek en in Iraq (1972) door consumptie van zaaigoed dat met een kwikverbinding tegen schimmel was beschermd.

Oplosbare kwikverbindingen in het oppervlaktewater kunnen vissen doden en bovendien de vogels die van de vissen leven.

In het Eriemeer op de grens van de Verenigde Staten en Canada, was een aantal jaren geleden alle vis schadelijk voor de gezondheid ten gevolge van kwiklozingen.

CADMIUMSULFIDE is onoplosbaar, maar in de zure en oxyderende omstandigheden zoals die in de stortplaats voor kunnen komen kan het in oplosbare verbindingen overgaan en zodoende in het water terecht komen.

In 1955 werd in Japan de zogenaamde itai-itai-ziekte geconstateerd.

Dit was het gevolg van het bevoeien van rijstvelden met door cadmium(verbindingen) besmet rivierwater.

2,3 p DIOXAANDITOL-S, S-BIS(0,0-DIETHYL-FOSFORDITHIOAAT).
Deze stof komt in de handel voor als DIOXATHION.
DIALIFOR (0,0-DIETHYL S-2-CHLOOR-1 ETALY HYDROETHYL) FOSFOR-
DITHIOAAT.

Deze stof komt in de handel voor als DELNAV.
Dioxathion en Delnav zijn onbetwist schadelijke stoffen.
Het zijn cholinesterase-remmende stoffen, met als gevolg een
blokkering van het centrale zenuwstelsel.
In zeer lage dosis zijn deze stoffen reeds dodelijk.

D.D.T. Dit is een stof met een heel apart risico.
Het risico bestaat namelijk hierin dat het D.D.T. slecht wordt
afgebroken en vanuit de grond en gewassen waarin het aanwezig
is, in de voedselketen terecht kan komen, waardoor in het
vetweefsel van het centrale zenuwstelsel een te hoge concen-
tratie hiervan aanwezig is.
Dit leidt tot evenwichtsstoringsen en uitvallen van bewegingen.

Stoffen/verbindingen die vooral bij het vervoer en het storten
schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van mens en/of dier
zijn:

Metallisch NATRIUM. Dit reageert explosief met water.
De schadelijkheid voor de gezondheid van mens en/of dier is
vooral tijdens deze reactie te verwachten.
Door de reactie ontstaat natriumhydroxyde, dat zeer bijtend
is.

Na enige tijd echter kan dit door de mogelijk aanwezige sterke
zuren in de stortplaats geneutraliseerd worden.

AMMONIA. Deze stof is onbetwist schadelijk.
In geconcentreerde oplossing geeft het een verstikkende damp
af.

Ook werkt deze stof bijtend op slijmvliezen en luchtwegen.
CYANIDE in alkalische oplossing.

Het grootste risico bestaat uit het feit dat cyaniden kunnen
reageren met zuren, waardoor het blauwzuur gevormd kan worden.
Blauwzuur is vluchtig en onbetwist schadelijk op het moment
dat het ingeademd, ingenomen of via een beschadigde huid wordt
opgenomen.

In bijna alle gevallen is een vergiftiging met blauwzuur zeer
snel dodelijk.

BROOM is een vloeistof die voortdurend damp afgeeft.
Ook een oplossing in water of een organisch oplosmiddel laat
voortdurend broom los.

Het is een sterk etsende stof die de luchtwegen hevig irri-
teert.

KALIUMBICROMAAT en NATRIUMCHROMAAT werken etsend op de
slijmvliezen.

Kaliumbichromaat kan bij inname van een vrij kleine dosis
dodelijk zijn.

ARSEENTRIOXYDE (rattekruid) en ARSEENHOUDEND AFVAL is zeer
giftig.

Chronische opname van lage doses leidt tot huidandoeningen.

Arseen kan gemakkelijk in het oppervlaktewater geraken.

EPICHOORHYDRINE is een onbetwist schadelijke stof. Deze stof
is zeer reactief en tast alle slijmvliezen aan en kan
longoedeem veroorzaken.

DIMETHYLFORMAMIDE werkt irriterend op de ogen, de huid en de ademhalingsorganen.
Het inademen van dimethylformamide kan hevige buikpijn, misselijkheid en braken veroorzaken.

Al hetgeen ik verklaard heb over de schadelijkheid van genoemde stoffen en verbindingen was reeds bekend in de periode van 1 januari 1977 tot 1 januari 1985".

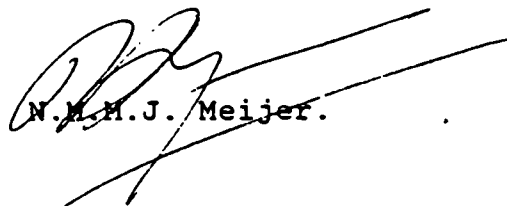
w.g. A.M. van der Ark.

Nadat ik getuige A.M. van der Ark zijn verklaring had voorgelezen, volhardde hij daarbij en ondertekende deze.

Bij dit proces-verbaal is gevoegd de genoemde lijst als bijlage S-N-1.

Hiervan heb ik op ambtsbelofte opgemaakt dit proces-verbaal.
Rijswijk, 14 maart 1989.

De verbalisant,

N.M.M.J. Meijer.